32002L0003

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2002/3/ES ze dne 12. února 2002 o ozonu ve vnějším ovzduší

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise [1],

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru [2],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů [3],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy [4], s ohledem na společný návrh schválený dohodovacím výborem dne 10. prosince 2001,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Na základě zásad stanovených v článku 174 Smlouvy předpokládá pátý akční program pro životní prostředí, schválený usnesením Rady a zástupců vlád členských států, zasedajících v Radě, ze dne 1. února 1993 o programu politiky a akcí Společenství ve vztahu k životnímu prostředí a udržitelnému rozvoji [5] a doplněný rozhodnutím č. 2179/98/ES [6], zejména změny existujících právních předpisů o látkách znečišťujících ovzduší. Uvedený program doporučuje stanovit dlouhodobé imisní cíle v oblasti kvality ovzduší.

(2) Podle čl. 4 odst. 5 směrnice Rady 96/62/ES ze dne 27. září 1996 o posuzování a řízení kvality vnějšího ovzduší [7] má Rada přijmout právní předpisy podle odstavce 1 a ustanovení předpisy podle odstavců 3 a 4 uvedeného článku.

(3) Je důležité zajistit účinnou ochranu proti škodlivým účinkům ozonu na lidské zdraví. Je třeba co nejvíce omezit nepříznivé účinky ozonu na vegetaci, ekosystémy a životní prostředí jako celek. Přeshraniční charakter znečišťování životního prostředí ozonem vyžaduje přijetí opatření na úrovni Společenství.

(4) Směrnice 96/62/ES stanoví, že číselné prahové hodnoty mají být založeny na výsledcích práce mezinárodních vědeckých skupin působících v oboru. Komise má brát v úvahu nejnovější údaje vědeckého výzkumu v příslušných oblastech epidemiologie a životního prostředí a nejnovější pokroky v oblasti metrologie s cílem znovu přezkoumat základy prahových hodnot.

(5) Směrnice 96/62/ES požaduje stanovení mezních nebo cílových imisních limitů pro ozon. Vzhledem k přeshraničnímu charakteru znečišťování ozonem by měly na úrovni Společenství být stanoveny cílové imisní limity na ochranu lidského zdraví a ochranu vegetace. Tyto cílové imisní limity by se měly týkat prozatímních cílů určených integrovanou strategií Společenství pro boj proti acidifikaci a přízemnímu ozonu, která je rovněž základem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropech pro některé látky znečišťující ovzduší [8].

(6) V souladu se směrnicí 96/62/ES by měly být za účelem zajištění dodržování cílových imisních limitů v maximální možné míře ke stanovenému datu provedeny plány a programy ve vztahu k zónám a aglomeracím, ve kterých koncentrace ozonu překračují cílové imisní limity. Takové plány a programy by se ve značné míře měly týkat kontrolních opatření, která mají být prováděna v souladu s příslušnými právními předpisy Společenství.

(7) Dlouhodobé imisní cíle by měly být stanoveny s úmyslem poskytnout účinnou ochranu lidského zdraví a životního prostředí. Dlouhodobé imisní cíle by měly odpovídat strategii snižování ozonu a acidifikace a jejímu záměru setřít rozdíl mezi současnými úrovněmi ozonu a dlouhodobými imisními cíli.

(8) V zónách, kde jsou dlouhodobé imisní cíle překročeny, by měla být měření povinná. Doplňkové prostředky posouzení mohou snížit požadovaný počet míst pro stacionární odběr vzorků.

(9) Měly by být stanoveny varovné prahové hodnoty ozonu sloužící na ochranu obyvatelstva. Měly by být stanoveny informativní prahové hodnoty na ochranu citlivých skupin obyvatelstva. Běžně veřejnosti k dispozici by měly být aktuální informace o koncentracích ozonu ve vnějším ovzduší.

---

(1) Úř. věst. C 56 E, 29. 2. 2000, s. 40 a Úř. věst. C 29 E, 30.1.2001, s. 291.
(2) Úř. věst. C 51, 23.2.2000, s. 11.
(3) Úř. věst. C 317, 6.11.2000, s. 35.
(4) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. března 2000 (Úř. věst. C 377, 29.12.2000, s. 154), společný postoj Rady ze dne 8. března 2001 (Úř. věst. C 126, 26.4.2001, s. 1) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 13. června 2001 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku). Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 17. ledna 2002 a rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 2001.
(5) Úř. věst. C 138, 17.5.1993, s. 1.
(6) Úř. věst. L 275, 10.10.1998, s. 1.
(7) Úř. věst. L 296, 21.11.1996, s. 55.
(8) Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22.

(10) Pokud lze významně snížit riziko překročení varovných prahových hodnot měly by být vypracovány krátkodobé akční plány. Potenciál snížení rizika, trvání a nebezpečnosti zvýšených koncentrací ozonu by měly být zkoumány a posuzovány. Lokální opatření by neměla být požadována pokud srovnání přínosů a nákladů ukáže jejich nepoměr.

(11) Přeshraniční charakter znečištění ozonem si může vyžádat určitou koordinaci mezi sousedními členskými státy při vypracování a provádění plánů, programů a krátkodobých akčních plánů a při informování veřejnosti. Členské státy by podle potřeby měly spolupracovat se třetími zeměmi, se zvláštním důrazem na včasné zapojení zemí, které jsou kandidáty na přistoupení.

(12) Informace o naměřených koncentracích by měly být předkládány Komisi jako základ pravidelných zpráv.

(13) Komise by měla přezkoumat ustanovení této směrnice s ohledem na nejnovější vědecký výzkum, zejména s ohledem na účinky ozonu na lidské zdraví a životní prostředí. Zpráva Komise by měla být předložena jako nedílná součást strategie zlepšování kvality ovzduší, jejímž účelem je přezkoumat a navrhnout cíle Společenství v oblasti kvality ovzduší a vypracovat prováděcí strategie k zajištění dosažení těchto cílů. V této souvislosti by zpráva měla vzít v úvahu pravděpodobnost dosažení dlouhodobých imisních cílů ve stanoveném časovém období.

(14) V souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi [1] by měla být přijata opatření nebytná pro provádění této směrnice.

(15) Jelikož cíle navrhovaných opatření zajišťujících účinnou ochranu proti škodlivým účinkům ozonu na lidské zdraví a snížení nepříznivých účinků ozonu na vegetaci, ekosystémy a životní prostředí jako celek nemohou být vzhledem k přeshraničnímu charakteru znečištění ozonem v dostatečné míře dosaženy členskými státy a mohou být lépe dosaženy na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality, jak je stanovena v uvedeném článku, nesmí tato směrnice překročit rámec nezbytný pro dosažení uvedených cílů.

(16) Směrnice Rady 92/72/EHS ze dne 21. září 1992 o znečišťování ovzduší ozonem [2],

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle

Cílem této směrnice je:

a) stanovit dlouhodobé imisní cíle, cílové hodnoty, varovné a informativní prahové hodnoty pro koncentrace ozonu ve vnějším ovzduší ve Společenství, aby bylo možné vyhnout se škodlivým účinkům na lidské zdraví a životní prostředí jako celek, předejít jim, nebo je snížit;

b) zajistit použití společných metod a kritérií pro posouzení koncentrací ozonu a podle potřeby také koncentrací prekurzorů ozonu (oxidů dusíku a těkavých organických sloučenin) ve vnějším ovzduší ve členských státech;

c) zajistit získávání vhodných informací o koncentracích ozonu ve vnějším ovzduší a zpřístupnění těchto informací veřejnosti;

d) zajistit udržení dobré kvality vnějšího ovzduší pokud jde o ozon, a v ostatních případech zajistit její zlepšení;

e) podporovat zvýšenou spolupráci mezi členskými státy při snižování koncentrací ozonu, při využívání možných přeshraničních opatření a dohodách o takových opatřeních.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „vnějším ovzduším“ venkovní vzduch v troposféře kromě pracovišť a uzavřených prostorů;

2. „znečišťující látkou“ jakákoli látka vnesená člověkem přímo nebo nepřímo do vnějšího ovzduší, která může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo na životní prostředí jako celek;

3. „prekurzory ozonu“ látky, které přispívají k tvorbě přízemního ozonu, z nichž některé jsou uvedeny na seznamu v příloze VI;

4. „úrovní“ koncentrace znečišťující látky ve vnějším ovzduší nebo velikost depozice na určitých plochách v daném čase;

5. „posouzením“ jakákoli metoda použitá pro měření, výpočet, předpověď nebo odhad úrovně znečišťující látky ve vnějším ovzduší;

6. „stacionárními měřeními“ měření provedená v souladu s čl. 6 odst. 5 směrnice 96/62/ES;

7. „zónou“ část území členského státu, tímto státem vytyčena;

[1] Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.
[2] Úř. věst. L 297, 13.10.1992, s. 1.

8. „aglomerací“ zóna s více než 250 000 obyvatel, nebo v případech, kdy v dané zóně žije 250 000 nebo méně obyvatel, taková hustota obyvatel na km^2, která ospravedlňuje potřebu daného členského státu posuzovat a řídit kvalitu vnějšího ovzduší;

9. „cílovým imisním limitem“ koncentrace ozonu stanovená s úmyslem dlouhodobě zamezit škodlivým účinkům na lidské zdraví nebo životní prostředí jako celek, která má být, je-li to možné, dosažena v daném období;

10. „dlouhodobým imisním cílem“ koncentrace ozonu ve vnějším ovzduší, pod kterou jsou přímé škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí jako celek podle současných vědeckých poznatků nepravděpodobné. Tohoto cíle má být dosaženo dlouhodobě, kromě případů, kdy není dosažitelný pomocí přiměřených opatření, s úmyslem zajistit účinnou ochranu lidského zdraví a životního prostředí;

11. „varovnou prahovou hodnotou“ úroveň, nad kterou při krátkodobém vystavení této koncentraci existuje riziko pro zdraví obyvatelstva a při které musí členské státy podniknout okamžité kroky podle článků 6 a 7;

12. „informativní prahovou hodnotou“ úroveň, nad kterou při krátkodobém vystavení této koncentraci existuje riziko pro zdraví citlivých skupin obyvatelstva a při které jsou nutné aktuální informace;

13. „těkavými organickými sloučeninami“ (VOC) všechny organické sloučeniny z antropogenních a biogenních zdrojů kromě methanu způsobilé reakcí s oxidy dusíku v přítomnosti slunečního záření produkovat fotochemické oxidanty.

Článek 3

Cílové imisní limity

1. Cílové imisní limity pro ozon ve vnějším ovzduší pro rok 2010 jsou hodnoty stanovené v oddílu II přílohy I.

2. Členské státy vypracují seznam zón a aglomerací kde jsou úrovně ozonu ve vnějším ovzduší podle posouzení v souladu s článkem 9 vyšší než cílové imisní limity uvedené v odstavci 1.

3. Pro zóny a aglomerace uvedené v odstavci 2 přijmou členské státy opatření, která v souladu s ustanoveními směrnice 2001/81/ES zajistí přípravu a provedení plánu nebo programu na dosažení cílových imisních limitů k datu určenému v oddílu II přílohy I, kromě případů, kdy nelze těchto limitů dosáhnout pomocí přiměřených opatření.

Pokud v souladu s čl. 8 odst. 3 směrnice 96/62/ES musí být připraveny plány nebo programy pro jiné znečišťující látky než ozon, členské státy podle potřeby připraví a provedou ucelené plány nebo programy zahrnující všechny dané znečišťující látky.

4. Plány nebo programy uvedené v odstavci 3 musí zahrnovat alespoň informace uvedené v příloze IV směrnice 96/62/ES a musí být přístupné veřejnosti a příslušným organizacím, jako jsou organizace zabývající se ochranou životního prostředí, organizace spotřebitelů, organizace zastupující zájmy citlivých skupin obyvatelstva a další příslušné orgány zdravotní péče.

Článek 4

Dlouhodobé imisní cíle

1. Dlouhodobými imisními cíli pro koncentrace ozonu ve vnějším ovzduší jsou cíle stanovené v oddílu III přílohy I.

2. Členské státy vypracují seznam zón a aglomerací, ve kterých jsou úrovně ozonu ve vnějším ovzduší posouzené v souladu s článkem 9 vyšší než dlouhodobé imisní cíle uvedené v odstavci 1, ale nižší nebo stejné jako cílové imisní limity stanovené v oddílu II přílohy I. Pro takové zóny a aglomerace členské státy připraví a provedou rentabilní opatření za účelem dosažení dlouhodobých imisních cílů. Přijatá opatření musí být přinejmenším konzistentní se všemi plány nebo programy stanovenými v čl. 3 odst. 3. Kromě toho musí vycházet z opatření přijatých podle ustanovení směrnice 2001/81/ES a ostatních relevantních již existujících i budoucích právních předpisů ES.

3. Pokrok Společenství při dosahování dlouhodobých imisních cílů je podroben následnému přezkoumání v rámci procesu stanoveného v článku 11 a podle směrnice 2001/81/ES, přičemž se za cílové datum považuje rok 2020 a je brán v úvahu pokrok dosažený pokud jde o národní emisní stropy stanovené v uvedené směrnici.

Článek 5

Požadavky v zónách a aglomeracích, ve kterých úrovně ozonu splňují dlouhodobé imisní cíle

Členské státy vypracují seznam zón a aglomerací kde úrovně ozonu ve vnějším ovzduší splňují dlouhodobé imisní cíle. Pokud to dovolují faktory včetně přeshraničního charakteru znečišťování ozonem a meteorologických podmínek udržují členské státy úrovně ozonu v těchto zónách a aglomeracích pod dlouhodobými imisními cíli a pomocí přiměřených opatření zachovávají nejlepší kvalitu ovzduší slučitelnou s udržitelným rozvojem a vysokou úrovní ochrany lidského zdraví a životního prostředí.

Článek 6

Informování veřejnosti

1. Členské státy podniknou vhodné kroky k:

a) zajištění běžné dostupnosti aktuálních informací o koncentracích ozonu ve vnějším ovzduší pro veřejnost, jakož i příslušné organizace, jako jsou organizace zabývající se ochranou životního prostředí, organizace spotřebitelů, organizace zastupující zájmy citlivých skupin obyvatelstva a další příslušné orgány zdravotní péče.

   Tyto informace jsou aktualizovány nejméně jednou denně a všude tam, kde je to vhodné a možné, každou hodinu.

Takové informace přinejmenším zahrnují všechna překročení dlouhodobých imisních cílů stanovených na ochranu zdraví, informativních prahových hodnot a varovných prahových hodnot pro příslušné průměrovací období. Měly by také poskytovat krátké posouzení týkající se účinků na zdraví.

Informativní a varovné prahové hodnoty koncentrace ozonu ve vnějším ovzduší jsou uvedeny v oddílu I přílohy II;

b) zpřístupnění veřejnosti a příslušným organizacím, jako jsou organizace zabývající se ochranou životního prostředí, organizace spotřebitelů, organizace zastupující zájmy citlivých skupin obyvatelstva a další příslušné orgány zdravotní péče, komplexních výročních zpráv, které přinejmenším ukazují, pokud jde o lidské zdraví, veškerá překročení cílových imisních limitů a dlouhodobých imisních cílů, informativních a varovných prahových hodnot pro příslušné průměrovací období, a pokud jde o vegetaci, veškerá překročení cílových imisních limitů a dlouhodobých imisních cílů, podle potřeby v kombinaci s krátkým posouzením účinků těchto překročení. Zprávy mohou podle potřeby zahrnovat další informace a posouzení ochrany lesů podle oddílu I přílohy III. Zprávy mohou také zahrnovat informace o příslušných prekurzorech, pokud nejsou zahrnuty v existujících právních předpisech Společenství;

c) zajištění včasného poskytnutí informací o aktuálních a předpokládaných překročeních varovných prahových hodnot orgánům zdravotní péče a obyvatelstvu.

Výše uvedené informace a zprávy se zveřejňují vhodným způsobem v závislosti na charakteru případu, například prostřednictvím rozhlasu, tisku nebo vydáním publikace, informačních panelů nebo služeb počítačových sítí, jako je internet.

2. Podrobnosti poskytované veřejnosti v souladu s článkem 10 směrnice 96/62/ES při překročení některé z limitních hodnot zahrnují údaje uvedené v oddílu II přílohy II. Členské státy také podle potřeby podnikají kroky k poskytnutí takových informací při předpokladu překročení informativní nebo varovné prahové hodnoty.

3. Informace poskytované podle odstavců 1 a 2 musí být jasné, srozumitelné a dostupné.

Článek 7

Krátkodobé akční plány

1. Členské státy v souladu s čl. 7 odst. 3 směrnice 96/62/ES vypracují s ohledem na zvláštní místní podmínky, na vhodných správních úrovních akční plány krátkodobých zvláštních opatření pro zóny s rizikem překročení varovných prahových hodnot, pokud zde existuje významný potenciál pro omezení uvedeného rizika, doby trvání nebo nebezpečnosti jakéhokoli překročení varovných prahových hodnot. Pokud je zjištěno, že neexistuje významný potenciál pro omezení uvedeného rizika, doby trvání nebo nebezpečnosti jakéhokoli překročení varovných prahových hodnot v daných zónách, nejsou členské státy vázány ustanoveními čl. 7 odst. 3 směrnice 96/62/ES. Určit, zda existuje významný potenciál pro omezení uvedeného rizika, doby trvání nebo nebezpečnosti jakéhokoli překročení varovných prahových hodnot s ohledem na zeměpisné, meteorologické a hospodářské podmínky, je věcí členských států.

2. Návrh krátkodobých akčních plánů, včetně spouštěcích úrovní pro zvláštní opatření přísluší členským státům. Tyto plány mohou v závislosti na jednotlivých případech stanovit odstupňovaná, rentabilní opatření na kontrolu a podle potřeby také na omezení nebo pozastavení určitých aktivit, včetně provozu motorových vozidel, které přispívají k emisím, které vedou k překročení varovných prahových hodnot. Plány mohou také zahrnovat účinná opatření týkající se užívání průmyslových zařízení nebo produktů.

3. Při vypracování a provádění krátkodobých akčních plánů zváží členské státy příklady opatření (po posouzení jejich účinnosti), která by měla být zahrnuta do pokynů uvedených v článku 12.

4. Členské státy zpřístupní veřejnosti a příslušným organizacím, jako jsou organizace zabývající se ochranou životního prostředí, organizace spotřebitelů, organizace zastupující zájmy citlivých skupin obyvatelstva a další příslušné orgány zdravotní péče, výsledky svých šetření a obsah zvláštních krátkodobých akčních plánů, jakož i informace o provádění těchto plánů.

Článek 8

Přeshraniční znečištění

1. Pokud jsou koncentrace překračující cílové imisní limity nebo dlouhodobé imisní cíle způsobovány převážně emisemi prekurzorů v jiných členských státech, daný členský stát podle potřeby spolupracuje při vypracování společných plánů a programů za účelem dosažení cílových imisních limitů nebo dlouhodobých imisních cílů, kromě případů, kdy nejsou dosažitelné pomocí přiměřených opatření. Komise je v tomto úsilí nápomocna. Komise při plnění svých povinností podle článku 11, s ohledem na směrnici 2001/81/ES a zejména na článek 9 uvedené směrnice zváží zda by mělo být přijato další opatření na úrovni Společenství za účelem snížení emisí prekurzorů odpovědných za takové přeshraniční znečištění ozonem.

2. Členské státy připravují a provádějí společné krátkodobé akční plány zahrnující sousední zóny v různých členských státech, je-li to vhodné podle článku 7. Členské státy zajistí, aby sousední zóny v různých členských státech, které vypracovaly krátkodobé akční plány, dostaly všechny potřebné informace.

3. V případě překročení informativní prahové hodnoty nebo varovné prahové hodnoty v zónách blízko státních hranic je třeba co nejdříve poskytnout informace příslušným orgánům daných členských států za účelem usnadnění informování veřejnosti v těchto státech.

4. Při vypracování plánů a programů uvedených v odstavci 1 a 2 a při informování veřejnosti, jak je uvedeno v odstavci 3, členské státy podle potřeby spolupracují se třetími zeměmi, se zvláštním důrazem na země, které jsou kandidáty na přistoupení.

Článek 9

Posuzování koncentrací ozonu a prekurzorů ve vnějším ovzduší

1. V zónách a aglomeracích, ve kterých během některého z pěti předcházejících let měření koncentrace ozonu překročily dlouhodobé imisní cíle, je povinné kontinuální stacionární měření.

Pokud jsou k dispozici pouze údaje za méně než pět předcházejících let, mohou členské státy pro určení nadměrných koncentrací kombinovat krátkodobá měření v čase a místech, pro něž jsou typické vyšší úrovně znečištění, s výsledky získanými z emisních inventur a modelování.

Příloha IV stanoví kritéria pro stanovení míst odběru vzorků pro měření koncentrace ozonu.

Oddíl I přílohy V stanoví minimální počet míst odběru vzorků pro kontinuální měření ozonu v každé zóně nebo aglomeraci, ve které je měření jediným zdrojem informací pro posouzení kvality ovzduší.

V minimálně 50 % míst odběru vzorků požadovaných v oddílu I přílohy V se také provádí měření koncentrace oxidu dusičitého. Měření koncentrace oxidu dusičitého je kontinuální kromě venkovských pozaďových stanic definovaných v oddílu I přílohy IV, kde lze použít jiné měřicí metody.

Pro zóny a aglomerace, ve kterých jsou informace z míst odběru vzorků pro stacionární měření doplněny informacemi z modelování nebo orientačního měření, může být celkový počet míst odběru vzorků určený v oddílu I přílohy V snížen, pokud:

a) doplňkové metody poskytují dostatečnou míru informací pro posouzení kvality ovzduší vzhledem k cílovým imisním limitům, informativním a výstražným prahovým hodnotám;

b) počet míst odběru vzorků, která mají být zřízena, a prostorové rozložení dalších technik je v souladu s kvalitativními cíly specifikovanými v oddílu I přílohy VII dostačující vzhledem ke koncentracím ozonu a vede k výsledkům hodnocení podle oddílu II přílohy VII;

c) počet míst odběru vzorků v každé zóně nebo aglomeraci činí nejméně jedno místo odběru vzorků na dva miliony obyvatel nebo jedno místo odběru vzorků na 50 000 km^2, přičemž je možnost většího počtu míst odběru vzorků;

d) v každé zóně nebo aglomeraci je nejméně jeden místo odběru vzorků a

e) ve všech zbývajících místech kromě venkovských pozaďových stanic se měří koncentrace oxidu dusičitého.

V tomto případě se při hodnocení kvality ovzduší s ohledem na cílové imisní limity berou v úvahu výsledky modelování nebo orientačních měření.

2. V zónách a aglomeracích, kde jsou koncentrace během každého z pěti předcházejících let měření pod dlouhodobými imisními cíli se počet stanic určených ke kontinuálnímu měření stanoví v souladu s oddílem II přílohy V.

3. Každý členský stát zajistí, aby na jeho území byla instalována a provozována nejméně jedna měřicí stanice dodávající údaje o koncentracích prekurzorů ozonu uvedených v příloze VI. Každý členský stát zvolí počet a umístění stanic, v nichž se měří koncentrace prekurzorů ozonu, s ohledem na cíle, metody a doporučení stanovená v uvedené příloze.

Jako součást pokynů vypracovaných podle článku 12 se stanoví obecné zásady určující vhodnou strategii měření koncentrací prekurzorů ozonu beroucí v úvahu existující požadavky obsažené v právních předpisech Společenství a v Programu spolupráce při monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP).

4. Referenční metody pro analýzu ozonu jsou stanoveny v oddílu I přílohy VIII. Oddíl II přílohy VIII stanoví referenční techniky modelování ozonu.

5. Jakékoli změny nezbytné pro přizpůsobení tohoto článku a příloh IV až VIII vědeckému a technickému pokroku se přijímají v souladu s postupem stanoveným v čl. 13 odst. 2.

Článek 10

Přenos informací a zpráv

1. Při předávání informací Komisi podle článku 11 směrnice 96/62/ES musí členské státy, a to poprvé pro kalendářní rok následující po datu uvedeném v čl. 15 odst. 1:

a) poslat Komisi za každý kalendářní rok nejpozději do 30. září následujícího roku seznamy zón a aglomerací podle v čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 2 a v článku 5;

b) poslat Komisi zprávu podávající přehled situace, pokud jde o překročení cílových imisních limitů stanovených v oddílu II přílohy I. Tato zpráva musí poskytovat vysvětlení ročních překročení cílové imisní limity stanovené na ochranu lidského zdraví. Zpráva musí také obsahovat plány a programy uvedené v čl. 3 odst. 3. Zpráva musí být odeslána nejpozději do dvou let od konce období, během kterého byla překročení cílových imisních limitů ozonu pozorována;

c) každé tři roky informovat Komisi o pokroku v realizaci každého takového plánu nebo programu.

2. Dále členské státy musí, poprvé za kalendářní rok následující pro datu uvedeném v čl. 15 odst. 1:

a) pro každý měsíc od dubna do září každého roku odeslat Komisi, jako předběžné;

   i) nejpozději do konce následujícího měsíce, pro každý den, kdy došlo k překročení informativní nebo varovné prahové hodnoty, tyto údaje: datum, celkový počet hodin překročení těchto hodnot, maximální hodnoty hodinového průměru ozonu,

   ii) nejpozději do 31. října každého roku veškeré další informace specifikované v příloze III;

b) pro každý kalendářní den nejpozději do dne 30. září následujícího roku odeslat Komisi ověřené údaje určené v příloze III a roční průměrné koncentrace prekurzorů ozonu specifikovaných v příloze VI za uvedený rok;

c) každé tři roky předat Komisi v rámci zprávy ze sektoru uvedené v článku 4 směrnice Rady 91/692/EHS [1] a nejpozději do dne 30. září od konce každého tříletého období:

   i) informace uvádějící přehled pozorovaných, nebo podle potřeby posuzovaných úrovní ozonu v zónách a aglomeracích uvedených v čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 2 a v článku 5,

   ii) informace o všech opatřeních přijatých nebo plánovaných podle čl. 4 odst. 2 a

   iii) informace o rozhodnutích o krátkodobých akčních plánech a o jejich koncepci a obsahu a posouzení účinků takových plánů připravených v souladu s článkem 7.

3. Komise:

a) zajistí vhodnými prostředky neprodlené zpřístupnění informací předkládaných podle odstavce 2 písm. a) a jejich předání Evropské agentuře pro životní prostředí;

b) každoročně zveřejňuje seznam zón a aglomerací předložený podle odst. 1 písm. a) a do 30. listopadu každého roku zveřejní zprávu o stavu ozonu během letního období a během předcházejícího kalendářního roku s cílem poskytnout srovnatelný přehled situace ve všech členských státech, berouce v úvahu různé meteorologické podmínky a přeshraniční znečištění, a přehled všech překročení dlouhodobých imisních cílů v členských státech;

c) pravidelně kontroluje provádění plánů nebo programů předložených podle odst. 1 písm. b) a zkoumá dosažený pokrok a trendy v znečišťování ovzduší, berouce v úvahu meteorologické podmínky a původ prekurzorů ozonu (biogenní nebo antropogenní);

d) bere v úvahu informace poskytované podle odstavců 1 a 2 při přípravě tříletých zpráv o kvalitě ovzduší v souladu s čl. 11 odst. 2 směrnice 96/62/ES;

e) zajišťuje vhodnou výměnu informací a zkušeností předávaných v souladu s odst. 2 písm. c) bodem iii) pokud jde o návrh a provádění krátkodobých akčních plánů.

4. Při plnění úkolů uvedených v odstavci 3 si Komise v případě potřeby vyžádá expertizu u Evropské agentury pro životní prostředí.

5. Datum, do kterého členské státy musí informovat Komisi o metodách používaných pro předběžné posouzení kvality ovzduší podle čl. 11 odst. 1 písm. d) směrnice 96/62/ES, je nejpozději den 9. září 2003.

Článek 11

Přezkum a zprávy

1. Komise nejpozději do dne 31. prosince 2004 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o zkušenostech s uplatňováním této směrnice. Zpráva se podává zejména:

a) o výsledcích nejnovějšího vědeckého výzkumu, s ohledem na obecné zásady Světové zdravotnické organizace, o účincích ozonu na životní prostředí a lidské zdraví, zvláště s ohledem na citlivé skupiny obyvatelstva; je třeba vzít v úvahu vývoj přesnějších modelů;

b) o technologickém vývoji, včetně pokroku dosaženého v metodách měření a dalších metodách posuzování koncentrací ozonu a jejich vývoje v Evropě;

c) o srovnání modelových prognóz se skutečnými měřeními;

d) o stanovení a o úrovních dlouhodobých imisních cílů, cílových imisních limitů a informativních a varovných prahových hodnot;

e) o výsledcích mezinárodního programu spolupráce v rámci úmluvy UN/UCE o dálkovém přeshraničním znečišťování ovzduší, pokud jde o účinky ozonu na užitkové rostliny a přirozenou vegetaci.

2. Zpráva se předkládá jako nedílná součást strategie pro zlepšení kvality ovzduší, která má přezkoumat a navrhnout cíle Společenství v oblasti kvality ovzduší a vypracovat prováděcí strategie k dosažení uvedených cílů. V této souvislosti zpráva vezme v úvahu:

a) rámcové podmínky dalšího snižování znečišťujících emisí ze všech příslušných zdrojů s ohledem na technickou proveditelnost a rentabilitu nákladů;

[1] Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48.

b) vztahy mezi znečišťujícími látkami a možnostech pro kombinované strategie k dosažení cílů zlepšení kvality ovzduší ve Společenství a s nimi spojených cílů;

c) potenciál pro přijetí dalších opatření na úrovni Společenství za účelem omezení emisí prekurzorů;

d) pokrok v dosahování cílových imisních limitů podle přílohy I včetně plánů a programů vypracovaných a prováděných v souladu s články 3 a 4, zkušenosti s prováděním krátkodobých akčních plánů podle článku 7 a podmínky stanovené v příloze IV, podle kterých se prováděla měření kvality ovzduší;

e) potenciál pro dosažení dlouhodobých imisních cílů stanovených v oddílu III přílohy I ve stanoveném časovém období;

f) současné a budoucí požadavky na informování veřejnosti a na výměnu informací mezi členskými státy a Komisí;

g) vztah mezi touto směrnicí a očekávanými změnami plynoucími z opatření, která mají být přijata Společenstvím a členskými státy za účelem plnění závazků se vztahem ke změně klimatu;

h) přenos znečištění přes státní hranice s ohledem na opatření přijatá v zemích, které jsou kandidáty na přistoupení.

3. Zpráva musí také zahrnovat přehled ustanovení této směrnice vzhledem k jejím výsledkům a musí být podle potřeby doprovázena návrhy na změny této směrnice, se zvláštní pozorností věnovanou účinkům ozonu na životní prostředí a lidské zdraví, se zvláštním odkazem na citlivé skupiny obyvatelstva.

Článek 12

Pokyny

1. Komise do dne 9. září 2002 vypracuje pokyny pro provádění této směrnice. K tomu si podle potřeby vyžádá expertizy dostupné v členských státech, u Evropské agentury pro životní prostředí a dalších odborných organizací a vezme v úvahu existující požadavky obsažené v právních předpisech Společenství a EMEP.

2. Pokyny se přijímají v souladu s postupem stanoveným v čl. 13 odst. 2. Tyto pokyny nemají přímý ani nepřímý vliv na změny cílových imisních limitů, dlouhodobých imisních cílů, varovných a informativních prahových hodnot.

Článek 13

Postup výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený podle čl. 12 odst. 2 směrnice 96/62/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl.. 5 odst. 6rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 14

Sankce

Členské státy stanoví sankce použitelné při porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 15

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne 9. září 2003. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu určí členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Zrušení

Směrnice 92/72/EHS se zrušuje s účinkem ode dne 9. září 2003.

Článek 17

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 18

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 12. února 2002.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*
P. COX	J. PIQUÉ I CAMPS

PŘÍLOHA I

DEFINICE, CÍLOVÉ IMISNÍ LIMITY A DLOUHODOBÉ IMISNÍ CÍLE PRO OZON

1. Definice

Všechny hodnoty jsou vyjádřeny v $\mu g/m^3$. Objem musí být standardizován na teplotu 293 K a tlak 101,3 kPa. Čas se udává jako středoevropský čas.

AOT40 (vyjádřeno v ($\mu g/m^3$) hodiny) znamená součet rozdílů mezi hodinovými koncentracemi většími než 80 $\mu g/m^3$ (= 40 částic na bilion) a 80 $\mu g/m^3$ za dané období při použití pouze 1hodinových hodnot měřených každý den mezi 8:00 a 20:00 středoevropského času ([1]).

Roční údaje o překročení koncentrací používané ke kontrolu dodržení níže uvedených cílových imisních limitů a dlouhodobých imisních cílů jsou platné pouze pokud splňují kritéria stanovená v oddílu II přílohy III.

II. Cílové imisní limity pro ozon

	Parametr	Cílový imisní limit pro rok 2010 ([a]) ([1])
1. Cílový imisní limit na ochranu lidského zdraví	Maximální denní 8hodinový klouzavý průměr ([b])	120 $\mu g/m^3$; nesmí být překročena více než 25 dnů za kalendářní rok, zprůměrováno za tři roky ([c])
2. Cílový imisní limit na ochranu vegetace	AOT40, vypočteno z 1hodinových hodnot od května do července	18 000 $\mu g/m^3$.h, zprůměrováno za pět roků ([c])

([1]) Tyto cílové imisní limity a povolená překročení koncentrací jsou stanoveny, aniž jsou dotčeny výsledky studií a přezkumu stanovených v článku 11 beroucích v úvahu různé zeměpisné a klimatické situace v Evropském společenství.

([a]) Dodržení cílových imisních limitů se bude posuzovat od tohoto data, tj. rok 2010 bude prvním rokem, pro který se údaje použijí při výpočtu dodržení hodnot v následujících třech nebo pěti letech.

([b]) Maximální denní 8hodinový klouzavý průměr koncentrace jednoho dne se vybere přezkoumáním 8hodinových klouzavých průměrů, vypočtených z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý takto vypočtený 8hodinový průměr se přiřadí ke dni, ve kterém končí jeho 8hodinová lhůta, tj. první výpočetní lhůta pro každý jeden den bude lhůta od 17:00 předcházejícího dne do 01:00 daného dne; poslední výpočetní lhůta pro každý jeden den bude lhůta od 16:00 do 24:00 tohoto dne.

([c]) Pokud není možné určit tříleté nebo pětileté průměry na základě úplného a nepřetržitého souboru údajů, minimální roční údaje požadované pro kontrolu dodržení cílových imisních limitů budou tyto:
— pro cílový imisní limit na ochranu lidského zdraví: platné údaje za jeden rok.
— pro cílový imisní limit na ochranu vegetace: platné údaje za tři roky.

III. Dlouhodobé imisní cíle pro ozon

	Parametr	Dlouhodobý imisní cíl ([a])
1. Dlouhodobý imisní cíl na ochranu lidského zdraví	Maximální denní 8hodinový klouzavý průměr jednoho dne v kalendářním roce	120 $\mu g/m^3$
2. Dlouhodobý imisní cíl na ochranu vegetace	AOT40 vypočteno z 1hodinových hodnot v období od května do července	6 000 $\mu g/m^3 \cdot h$

([a]) Pokrok Společenství k dosažení dlouhodobých imisních cílů s použitím roku 2020 jako cílového data se přezkoumá jako součást postupu stanoveného v článku 11.

([1]) Nebo vhodný čas pro nejvzdálenější regiony.

PŘÍLOHA II

INFORMATIVNÍ A VAROVNÉ PRAHOVÉ HODNOTY

I. **Informativní a varovné prahové hodnoty pro ozon**

	Parametr	Prahová hodnota
Informativní prahová hodnota	1hodinový průměr	180 μg/m^3
Varovná prahová hodnota	1hodinový průměr [a]	240 μg/m^3

[a] Při použití článku 7 se překročení prahové hodnoty měří nebo předpovídá pro tři po sobě následující hodiny.

II. **Minimální údaje poskytované veřejnosti při překročení informativní nebo varovné prahové hodnoty nebo při předpovědi takového překročení**

Údaje, které mají být poskytnuty veřejnosti co nejdříve a v dostatečném rozsahu by měly zahrnovat:

1. informace o zaznamenaném překročení:
   - místo nebo oblast překročení,
   - typ překročené prahové hodnoty (informativní nebo varovná),
   - počátek a doba trvání překročení,
   - nejvyšší 1hodinová a 8hodinová průměrná koncentrace;
2. předpověď pro následující odpoledne/den (dny):
   - zeměpisná oblast očekávaných překročení informativní nebo varovné prahové hodnoty,
   - očekávaná změna koncentrace ozonu ve vnějším ovzduší (zlepšení, stabilizace nebo zhoršení);
3. informace o postižené skupině obyvatel, možné účinky na zdraví a doporučený postup:
   - informace o ohrožených skupinách obyvatel,
   - popis pravděpodobných symptomů,
   - doporučená bezpečnostní opatření pro postižené obyvatelstvo,
   - další zdroje informací;
4. informace o preventivních opatřeních na omezení znečištění ovzduší nebo vystavení se tomuto znečištění:

   označení sektorů, které jsou hlavními zdroji znečištění; doporučená opatření ke snížení emisí.

PŘÍLOHA III

Informace předkládané komisi členskými státy a kritéria pro agregaci údajů a výpočet statistických parametrů

1. **Informace předkládané Komisi**

Následující tabulka stanoví typy a množství údajů, které mají členské státy předkládat Komisi:

	Typ stanice	Úroveň	Zprůměrování/doba akumulace	Předběžné údaje pro každý měsíc od dubna do září	Zpráva za každý rok
Informativní prahová hodnota	Všechny typy	180 µg/m^3	1 hodina	— pro každý den překročení: datum, celkový počet hodin překročení, nejvyšší 1hodinová hodnota ozonu a souvisejícího NO_2 — nejvyšší měsíční hodinová hodnota ozonu	— pro každý den překročení: datum, celkový počet hodin překročení, nejvyšší 1hodinová hodnota ozonu a souvisejícího NO_2
Varovná prahová hodnota	Varovná prahová hodnota	240 µg/m^3	1 hodina	— pro každý den překročení: datum, celkový počet hodin překročení, nejvyšší 1hodinová hodnota ozonu a souvisejícího NO_2	— pro každý den překročení: datum, celkový počet hodin překročení, nejvyšší 1hodinová hodnota ozonu a souvisejícího NO_2
Ochrana zdraví	Všechny typy	120 µg/m^3	8 hodin	— pro každý den překročení: datum, maximální 8hodinová koncentrace (b)	— pro každý den překročení: datum, maximální 8hodinová koncentrace (b) Ochrana vegetace
Ochrana vegetace	Předměstská, venkovská, venkovská pozaďová	AOT40 (a) = 6 000 µg/m^3.h	1 hodina, akumulováno od května do července	–	Hodnota
Ochrana lesů(Všechny typy	Předměstská, venkovská, venkovská pozaďová	AOT40 (a) = 20 000 µg/m^3.h	1 hodina, akumulováno od dubna do září	–	Hodnota
Materiály	Všechny typy	40 µg/m^3 (c)	1 rok	–	Hodnota

(a) Viz definice AOT40 v oddílu I přílohy I.

(b) Maximální denní 8hodinový klouzavý průměr (viz oddíl II přílohy I, poznámka a).

(c) Hodnota má být přezkoumána podle čl. 11 odst. 3 vzhledem k vývoji vědeckých poznatků.

Pokud již všechny dostupné hodinové údaje pro ozon, oxid dusičitý a další oxidy dusíku za daný rok nebyly dodány v rámci rozhodnutí Rady 97/101/ES (1), jako součást výročních zpráv musí být poskytnuty také tyto parametry:

— pro ozon, oxid dusičitý, další oxidy dusíku a součet pro ozon a oxid dusičitý (sečteno jako počet částic na bilion a vyjádřeno v µg/m^3 ozonu): nejvyšší hodnota, 99,9, 98 a 50 percentil, roční průměr a počet platných údajů z hodinových sérií,

— maximum, 98 a 50 percentil a roční průměr ze sérií maximálních denních 8hodinových klouzavých průměrů.

Údaje předkládané v měsíčních zprávách se považují za předběžné a mají být podle potřeby v následujících sděleních aktualizovány.

(1) Úř. věst. L 35, 5.2.1997, s. 14.

II. **Kritéria pro agregaci údajů a výpočet statistických parametrů**

Percentily se vypočítávají pomocí metody stanovené v rozhodnutí Rady 97/101/ES.

Parametr	Požadovaný podíl platných údajů
1hodinové hodnoty	75 % (tj. 45 minut)
8hodinové hodnoty	75 % hodnot (tj. 6 hodin)
maximální 8hodinový denní klouzavý průměr	75 % každou hodinu aktualizovaných 8hodinových denních klouzavých průměrů (tj. 18 8hodinových průměrů za den)
AOT40	90 % 1hodinových hodnot za časovou periodu definovanou pro výpočet hodnoty AOT40 [a]
Roční průměr	75 % 1hodinových hodnot samostatně za letní období (duben až září) a zimní období (leden až březen, říjen až prosinec)
Počet překročení a maximální hodnoty za měsíc	90 % maximálních 8hodinových denních klouzavých průměrů (27 dostupných každodenních hodnot za měsíc) 90 % 1hodinových hodnot mezi 8:00 a 20:00 středoevropského času
Počet překročení a maximální hodnoty za rok	pět ze šesti měsíců za letní období (duben až září)

[a] V případech, kdy nejsou k dispozici všechny možné měřené údaje, se pro výpočet hodnot AOT40 použije tento faktor:

$$\text{AOT40 [odhad]} = \text{AOT40}_{\text{měřeno}} \times \frac{\text{celkový možný počet hodin *}}{\text{počet měřených hodinových hodnot}}$$

* je počet hodin časové periody stanovené v definici AOT40 (tj. 08:00 až 20:00 h středoevropského času od 1. května do 31. července každého roku na ochranu vegetace a od 1. dubna do dne 30. září každého roku na ochranu lesů).

PŘÍLOHA IV

KRITÉRIA PRO KLASIFIKACI A URČENÍ MÍST ODBĚRU VZORKŮ PRO POSUZOVÁNÍ KONCENTRACÍ OZONU

Pro stacionární měření platí tato kritéria:

I. **Umísťování v makroměřítku**

Typ stanice	Cíle měření	Reprezentativnost [a]	Kritéria pro umísťování v makroměřítku
Městská	**Ochrana lidského zdraví:** vyhodnotit expozici městského obyvatelstva ozonu, tj. v místech, kde hustota obyvatel a koncentrace ozonu jsou poměrně vysoké a reprezentativní pro působení ozonu na veškeré obyvatelstvo.	Několik km^2	Stranou vlivu místních emisí, jako je dopravní provoz, benzinové čerpací stanice atd.; větraná místa s dobrou výměnou okolního vzduchu, kde lze měřit smíšené úrovně; místa, jako jsou městské obytné a komerční oblasti, parky (stranou stromoví), velké ulice nebo náměstí s velmi malým nebo nulovým dopravním provozem, otevřené plochy charakteristické pro školní, sportovní nebo rekreační zařízení.
Předměstská	**Ochrana lidského zdraví a vegetace:** vyhodnotit expozici obyvatelstva a vegetace na okrajích aglomerace ozonu, v místech nejvyšších úrovní ozonu, kterým mohou obyvatelstvo a vegetace být přímo nebo nepřímo vystaveny.	Několik desítek km^2	V určité vzdálenosti od oblasti s maximálními emisemi, po hlavních směrech větru na návětrné straně a za podmínek příznivých pro vytváření ozonu; v místech, kde jsou obyvatelé, citlivé užitkové rostliny nebo přirozené ekosystémy na vnějším okraji aglomerace vystaveny vysokým úrovním ozonu; podle potřeby se některé předměstské stanice také umisťují proti směru větru od oblasti maximálních emisí, aby se určily úrovně ozonu v regionálním zázemí
Venkovská	**Ochrana lidského zdraví a vegetace:** vyhodnotit expozici obyvatelstva, užitkových rostlin a přirozených ekosystémů koncentracím ozonu v subregionálním měřítku.	Subregionální úrovně (několik km^2)	Stanice mohou být umístěny v malých sídlech nebo oblastech s přirozenými ekosystémy, lesy nebo užitkovými rostlinami; reprezentativní místa pro ozon mimo vliv bezprostředních lokálních emisí, jako jsou průmyslová zařízení a silnice; v otevřeném terénu, ale nikoli na vyšších horských vrcholech.
Venkovská pozaďová	**Ochrana lidského zdraví a vegetace:** vyhodnotit expozici užitkových rostlin a přirozených ekosystémů, jakož i obyvatelstva ozonu v regionálním měřítku.	Regionální/ národní/ kontinentální úrovně (1 000 až 10 000 km^2)	Stanice umístěné v oblastech s nižší hustotou obyvatelstva, například v oblastech s přirozenými ekosystémy a lesy, značně vzdálených od městských a průmyslových oblastí a stranou od lokálních emisí; je třeba se vyhnout místům, v nichž se tvoří přízemní inverze a také vyšším horským vrcholům; pobřežní oblasti s výraznými každodenními větrnými cykly lokálního charakteru se nedoporučují.

[a] Místa odběru vzorků by také měla být, pokud možno, reprezentativní pro podobné oblasti, které nejsou v jejich bezprostřední blízkosti.

Pro venkovské stanice a venkovská pozaďová stanice se podle potřeby použijí kritéria pro koordinaci s požadavky na sledování podle nařízení Komise (ES) č. 1091/94 [1], co se týká ochrany lesů Společenství proti znečišťování ovzduší.

[1] Úř. věst. L 125, 18.5.1994, s. 1.

II. **Umísťování v mikroměřítku**

Pokud jsou prakticky použitelné, je třeba dodržovat tyto obecné zásady:

1. Průtok vzduchu okolo měřicí sondy by měl být neomezený (volný v úhlu nejméně 270°) bez jakýchkoli překážek ovlivňujících tok vzduchu v okolí odběrného zařízení, tj. vzdálený od budov, balkonů, stromů a jiných překážek o více než dvojnásobek výšky, o kterou překážka vyčnívá nad odběrné zařízení.

2. Obecně by měl vstupní otvor zařízení pro odběr vzorů být mezi 1,5 m (zóna dýchání) a 4 m nad zemí. Vyšší polohy jsou možné za určitých podmínek u městských stanic a v zalesněných oblastech.

3. Vstupní sonda by měla být umístěna daleko od takových zdrojů, jako jsou komíny pecí a spaloven, a více než 10 m od nejbližší silnice, přičemž tato vzdálenost roste úměrně intenzitě dopravního provozu.

4. Výstupní otvor zařízení pro odběr vzorků by měl být umístěn tak, aby se zabránilo opětovné cirkulaci vypouštěného vzduchu do vstupního otvoru zařízení pro odběr vzorků.

Je třeba vzít v úvahu také tyto faktory:

1. rušivé zdroje;

2. bezpečnost;

3. přístupnost;

4. dostupnost elektrické energie a telefonního spojení;

5. viditelnost místa v jeho okolí;

6. bezpečnost veřejnosti a obsluhy;

7. možné využití stanice pro měření koncentrací různých znečišťujících látek;

8. požadavky územního plánování.

III. **Dokumentace a přezkoumání výběru místa**

Postup výběru místa by měl být ve stadiu klasifikace plně zdokumentován takovými prostředky, jako jsou fotografie okolí z různých zeměpisných stran a podrobné mapy. Výběr místa by měl být v pravidelných intervalech přezkoumáván a opakovaně zdokumentován, aby se ověřilo, zda jsou nadále splněna kritéria výběru.

Toto vyžaduje správné třídění a hodnocení měřených koncentrací v kontextu s meteorologickými a fotochemickými procesy, které ovlivňují koncentrace ozonu měřené na konkrétním místě.

PŘÍLOHA V

KRITÉRIA PRO URČENÍ MINIMÁLNÍHO POČTU MÍST ODBĚRU VZORKŮ PRO STACIONÁRNÍ MĚŘENÍ KONCENTRACÍ OZONU

I. **Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární kontinuální měření pro hodnocení kvality ovzduší s ohledem na dodržování cílových imisních limitů, dlouhodobých imisních cílů a informativních a varovných prahových hodnot v případech, kdy je kontinuální měření jediným zdrojem informací**

Počet obyvatel (v 1 000)	Aglomerace (městské a předměstské) [a]	Ostatní zóny (předměstské a venkovské) [a]	Venkovská pozaďová stanice
< 250		1	1 stanice/50 000 km^2 jako průměrná hustota pro všechny zóny na území státu [b]
< 500	1	2	
< 1 000	2	2	
< 1 500	3	3	
< 2 000	3	4	
< 2 750	4	5	
< 3 750	5	6	
> 3 750	1 další stanice na 2 miliony obyvatel	1 další stanice na 2 miliony obyvatel	

[a] Nejméně 1 stanice v předměstských oblastech, kde je obyvatelstvo pravděpodobně nejvíce vystaveno působení ozonu. V aglomeracích by nejméně 50 % stanic mělo být umístěno v předměstských oblastech.

[b] Pro členitý terén se doporučuje 1 stanice na 25 000 km^2.

II. **Minimální počet míst odběru vzorků pro stacionární měření pro zóny a aglomerace dosahující dlouhodobých imisních cílů**

Počet míst odběru vzorků pro měření koncentrace ozonu musí, v kombinaci s dalšími prostředky doplňkového hodnocení, jako je modelování kvality ovzduší a souběžná měření koncentrace oxidu dusičitého, být dostatečný pro hodnocení trendu znečištění ovzduší ozonem a pro kontrolu dodržování dlouhodobých imisních cílů. Počet stanic umístěných v aglomeracích a ostatních zónách může být snížen na jednu třetinu počtu určeného v oddílu I. Pokud jsou informace ze stacionárních měřicích stanic jediným zdrojem informací, musí být zachována nejméně jedna měřící stanice. Pokud v zónách, kde funguje doplňující posuzování, nemá zóna v důsledku toho žádnou měřící stanici, musí být koordinací počtu stanic v sousedních zónách zajištěno přiměřené posouzení koncentrací ozonu vzhledem k dlouhodobým imisním cílům. Počet venkovských pozaďových stanic by měl být 1 stanice na 100 000 km^2.

PŘÍLOHA VI

MĚŘENÍ PREKURZORŮ OZONU

Cíle

Hlavními cíli těchto měření je analýza trendů koncentrací prekurzorů ozonu a kontrola účinnosti strategií snižování emisí, kontrola návaznosti emisních inventur a přiřazení zdrojů emisí koncentracím znečišťujících látek.

Dalším cílem je zlepšení porozumění mechanismům vytváření ozonu a rozptylu prekurzorů, jakož i uplatnění fotochemických modelů.

Látky

Měření koncentrace prekurzorů ozonu musí zahrnovat přinejmenším oxidy dusíku a příslušné těkavé organické sloučeniny (VOC). Dále je uveden seznam těkavých organických sloučenin doporučených pro měření.

	1-Buten	Isopren	Ethylbenzen
Ethan	trans-2-Buten	n-Hexan	m + p-Xylen
Ethylen	cis-2-Buten	i-Hexan	o-Xylen
Acetylen	1,3-Butadien	n-Heptan	1,2,4-Trimethyl-benzen
Propan	n-Pentan	n-Oktan	1,2,3-Trimethyl-benzen
Propen	i-Pentan	i-Oktan	1,3,5-Trimethyl-benzen
n-Butan	1-Penten	Benzen	Formaldehyd
i-Butan	2-Penten	Toluen	Nemethanové uhlovodíky — celkem

Referenční metody

Pro oxidy dusíku se uplatní referenční metody specifikované ve směrnici 1999/30/ES ([1]) nebo v pozdějších příslušných právních předpisech Společenství.

Každý členský stát musí informovat Komisi o metodách používaných pro odběr vzorků a měření VOC. Komise musí co nejdříve provést srovnání a zkoumat potenciál pro definování referenčních metod odběru vzorků a měření prekurzorů za účelem zlepšení srovnatelnosti a přesnosti měření pro účely přezkoumání této směrnice v souladu s článkem 11.

Umístění měřicích míst

Měření by měla prováděna zejména v městských a předměstských oblastech v kterémkoli monitorovacím místě určeném v souladu s požadavky směrnice 96/62/ES a v místech považovaných za vhodná s ohledem na výše uvedené cíle.

([1]) Úř. věst. L 163, 29.6.1999, s. 41.

PŘÍLOHA VII

CÍLE TÝKAJÍCÍ SE KVALITY ÚDAJŮ A SESTAVENÍ VÝSLEDKŮ POSOUZENÍ KVALITY OVZDUŠÍ

I. Cíle týkající se kvality údajů

Jako vodítko pro programy zabezpečení kvality je pro povolenou neurčitost metod posuzování uvedeno minimální časové pokrytí a sběru údajů měření.

	Pro ozon, NO a NO_2
Kontinuální stacionární měření	
Neurčitost jednotlivých měření	15 %
Minimální sběr údajů	90 % během letního období 75 % během zimního období
Orientační měření	
Neurčitost jednotlivých měření	30 %
Minimální sběr údajů	90 %
Minimální časové pokrytí	> 10 % během letního období
Modelování	
Neurčitost	
1hodinové průměry (během dne)	50 %
maximální 8hodinový průměr jednoho dne	50 %
Objektivní odhad	
Neurčitost	75 %

Neurčitost (na 95 % konfidenčním intervalu) měřicích metod se bude hodnotit v souladu se zásadami publikace ISO „Příručka pro stanovení neurčitosti měření“ (Guide to Expression of Uncertainty in Measurement) (1993) nebo s metodologií ISO 5725-1 „Přesnost (správnost a přesnost) metod a výsledků měření“ (Accuracy (trueness and precision) of measurement methods and results) (1994) nebo s rovnocennou metodologií. Procenta neurčitosti v tabulce platí pro jednotlivá měření, zprůměrovaná za období stanovené pro výpočet cílových imisních limitů a dlouhodobých imisních cílů, pro 95 % konfidenční interval. Neurčitost pro nepřetržitá stacionární měření by se měla interpretovat jako použitelná v regionu pro koncentrace blízké příslušné prahové hodnotě.

Neurčitost pro modelování a objektivní odhad je definována jako maximální odchylka od naměřených a vypočtených úrovní koncentrace za období stanovené pro výpočet příslušného limitu, aniž se bere v úvahu časová posloupnost událostí.

„Časové pokrytí“ je definováno jako procentuelní podíl času uvažovaného pro určení prahové hodnoty, během kterého se měří koncentrace znečišťující látky.

„Sběr údajů“ je definováno jako poměr doby, po kterou zařízení vydává platné údaje, k době, pro kterou se počítá statistický parametr nebo agregovaná hodnota.

Požadavky na minimální sběr údajů a časové pokrytí nezahrnují ztráty údajů způsobené během pravidelné kalibrace nebo běžné údržby zařízení.

II. Výsledky posouzení kvality ovzduší

Pro zóny a aglomerace, ve kterých se pro doplnění naměřených údajů používají další zdroje, je třeba sestavit tyto informace:

— popis prováděných hodnocení,

— zvláštní použité metody, s odkazy na popis těchto metod,

— zdroje údajů a informací,

— popis výsledků, včetně neurčitostí, a zejména rozsah každé oblasti v zóně nebo aglomeraci, ve které koncentrace překračují dlouhodobé imisní cíle nebo cílové imisní limity,

— pro dlouhodobé imisní cíle nebo cílové imisní limity na ochranu lidského zdraví, obyvatelstvo potencionálně vystavené koncentracím přesahujícím prahovou hodnotu.

Pokud je to možné, členské státy by měly vytvářet mapy ukazující rozložení koncentrací v každé zóně a aglomeraci.

III. **Standardizace**

Pro ozon musí být objem přepočten na tyto hodnoty teploty a tlaku: 293 K, 101,3 kPa. Pro oxidy dusíku se uplatní standardizace specifikovaná ve směrnici 1999/30/ES.

PŘÍLOHA VIII

REFERENČNÍ METODA PRO ANALÝZU KONCENTRACÍ OZONU A KALIBRACI ZAŘÍZENÍ PRO MĚŘENÍ OZONU

I. **Referenční metoda pro analýzu koncentrací ozonu a kalibraci zařízení pro měření ozonu**

— Metoda analýzy: UV-fotometrie (ISO FDIS 13964),

— Metoda kalibrace: Referenční UV-fotometr (ISO FDIS 13964, VDI 2468, B1.6).

Tuto metodu standardizuje Evropský výbor pro normalizaci (CEN). Po zveřejnění příslušné normy tímto výborem budou zde popsané metody a techniky tvořit referenční a kalibrační metodu pro tuto směrnici.

Členský stát může také používat jinou metodu může-li prokázat, že poskytuje výsledky rovnocenné výše uvedené metodě.

II. **Referenční technika modelování pro ozon**

Referenční metody modelování nemohou být v současné době specifikovány. Jakékoli změny přizpůsobující tento bod vědeckému a technickému pokroku budou přijímány v souladu s postupem stanoveným v čl. 13 odst. 2.